

OMYLAJĄCY (1) *part praes act*

o oraz a jasne.

sg f N omylającą. ◇ [pl N subst omylając(e).]

Sł stp: omylejący s.v. omylać, Cn, Linde brak.

Wprowadzający w błąd; oszukujący, okłamujący:

[omylający w czym: iednákże [greckie wina] pośpolicie á przez więcey lat bywáią płonne á iáłowe/
w kwiatkach omylaiące *Cresc* 1571 296.]

Wyrażenie: »pewność nie omylająca nikogo« (1): gdy fię pokázowác będzie z lámychże pífm ś. y
fkąd inąd zacność/ powagá/ y pewność nie omyláiąca nikogo fłowá Bożego ná wieki trwáiącego.
CzechEp 108.

Cf **OMYLAĆ**